

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 11 december 1998

Nr 921—928

INNEHÅLL

Nr		Sidan
921	Lag om ändring av lagen om fordonsskatt	2513
922	Lag om ändring av 7 § lagen om begränsning av användningen av indexvillkor	2515
923	Lag om avgift som för 1999 uppbärs hos olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna	2516
924	Lag om ändring av 1 kap. 8 § sjölagen	2518
925	Förordning om marin utrustning	2519
926	Förordning om de stater som avses i 2 § 3 mom. lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund	2524
927	Förordning om ändring av narkotikaförordningen	2525
928	Handels- och industriministeriets beslut om ändring av den avgiftstabell som utgör bilaga till handels- och industriministeriets beslut om patent- och registerstyrelsens avgiftsbelagda prestationer	2526

Nr 921

Lag

om ändring av lagen om fordonsskatt

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 december 1996 om fordonsskatt (1111/1996) 7 § samt rubriken för 9 § och 9 § 1 mom., samt
fogas till lagen en ny 7 a § som följer:

7 §

Skatteuppbörden

Fordonsskatt uppbärs för hela skatteperioden i en rat till ett belopp som avses i 6 §. Om en i 7 a § avsedd grund för återbäring av skatt uppkommer efter det att skatteperioden börjat och senast under förfallodagen för skatten, debiteras av skatten endast en del som motsvarar den skatteperiod som redan förflutit när grunden för återbäring uppfylls, dock minst det belopp som nämns i 2 mom.

Om skattskyldigheten för fordon som registreras första gången, omregistreras eller under skatteperioden ändrats till att bli skattepliktigt, börjar under skatteperioden, uppbärs dock endast den relativa del av skatten

som motsvarar den del av hela skatteperioden som, räknat i dagar, återstår när skattskyldigheten börjar. Skatt uppbärs då i hela mark, dock minst till ett belopp av 100 mark.

7 a §

Återbäring av skatt och sänkning av skattebeloppet

Fordonsskatt återbärs om fordonet avregistreras under skatteperioden. Ändras uppgifterna om fordonet i registret under skatteperioden så att fordonet skulle vara befriat från skatt, återbärs fordonsskatt. På ansökan återbärs skatt också om fordonet har anmälts hos polisen som stulet eller om det har be-

RP 197/1998
StaUB 46/1998
RSv 178/1998

slagtagits av polisen eller myndighet som sköter bilskatten, utmätts av utsökningsmyndighet, omhändertagits som skrotfordon av kommunen eller påvisats vara förstört eller skrotat.

Av skatten återbärs i hela mark den relativa del som motsvarar den del av skatteperioden som, räknat i dagar, återstår räknat från den dag som följer på dagen för återställande av registreringsskyltarna, dagen för avregistrering eller dagen då villkoren för skattefrihet uppkommer. Om det belopp som skall återbäras är mindre än 100 mark återbetalas det inte.

Skatten återbärs till den som är fordonets ägare eller innehavare när fordonet avregistreras eller de övriga villkoren för skatteåterbäring uppfylls. Om fordonet har både en ägare och en innehavare återbärs skatten till innehavaren. Skatt som betalats efter det att grunden för återbäring uppkommit återbärs på ansökan till den som betalt skatten.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

9 §

Återbäring av skatt på grund av invaliditet

I 51 § bilskattelagen (1482/1994) avsedda invalider beviljas befrielse från fordonsskatt för person- eller paketbilar som är i deras ägo och huvudsakliga personliga bruk. Skatten kan också återbäras till fordonets innehavare om fordonets ägare är en i 51 § bilskattelagen avsedd invalid. Skattefriheten kan gälla endast ett fordon åt gången. När en invalid har sålt eller överlätit sitt fordon kan han likväl beviljas befrielse från skatt för det nya fordonet redan innan skatt har uppburits för det överlättna fordonet.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Lagen tillämpas första gången vid fordonsbeskattningen för 1999.

Minister Jouko Skinnari

Nr 922

L a g

om ändring av 7 § lagen om begränsning av användningen av indexvillkor

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 16 december 1994 om begränsning av användningen av indexvillkor
(1222/1994) 7 §, sådan den lyder i lag 922/1996, som följer:

7 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari
1999.

Giltighet

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995
och gäller till utgången av 2000.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 923

L a g**om avgift som för 1999 uppbärs hos olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna**

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De försäkringsanstalter som har rätt att i Finland bevilja obligatoriska försäkringar enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) eller trafikförsäkringslagen (279/1959) samt den i 2 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) avsedda lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt skall så som bestäms nedan för att minska statens andel enligt 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen till folkpensionsanstalten 1999 betala en avgift som uppgår till sammanlagt 307 miljoner mark. Detta belopp fördelar sig så att de försäkringsanstalter som beviljar olycksfallsförsäkringar står för en andel av 156 miljoner mark och de försäkringsanstalter som beviljar trafikförsäkringar för en andel av 129 miljoner mark. Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt står för en andel av 22 miljoner mark.

2 §

Den i 1 § bestämda avgiftsandelen för olycksfallsförsäkringsanstalterna fördelar sig mellan dessa anstalter i proportion till de försäkringspremieinkomster som fastställts i bokslutet för 1999 för de i lagen om olycksfallsförsäkring avsedda försäkringarna, med undantag för försäkringar som avses i 57 §. Avgiften för trafikförsäkringsanstalterna för-

delar sig mellan dessa anstalter i proportion till de premieinkomster av trafikförsäkringen som fastställts i bokslutet för 1999. Den i 1 § bestämda avgiftsandelen för lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt är slutlig.

3 §

Utan hinder av 35 § 2 mom. lagen om olycksfallsförsäkring och 13 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare kan den utgiftsökning, som denna lag åsamkar försäkringsanstalterna, 1999 och senare inkluderas i försäkringspremiegrunderna för den obligatoriska olycksfallsförsäkringen samt hänföras till totalkostnaderna för olycksfallsförsäkringen för lantbruksföretagare.

På den premieinkomstökning som följer av denna lag uppbärs dock inte försäkringspremieskatt enligt lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966), premie för främjande av trafiksäkerheten enligt trafikförsäkringslagen, premie för främjande av arbetarskydd enligt 35 § 4 mom. lagen om olycksfallsförsäkring eller premier enligt 58 § och 60 § 6 mom. i den sist nämnda lagen, och inte heller kostnader som avses i 2 § lagen om bindande av vissa skadestånd för olycksfall vid lönenivån (957/1971) eller premier enligt 12 § lagen om rehabilitering

som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991). Avgiften enligt denna lag beaktas inte heller vid fastställandet av de utgifter för skydd i arbetet som anges i 14 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare.

4 §

Olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna är skyldiga att kalendermånadsvis betala förskott på den avgift som avses i 1 §. Förskottet utgör varje kalendermånad 1/12 av de belopp som försäkringsanstalterna skall betala enligt 1 §. Förskottet fördelar sig mellan olycksfallsförsäkringsanstalterna och mellan trafikförsäkringsanstalterna i proportion till de försäkringspremieinkomster som i bokslutet för 1997 har fastställts för den obligatoriska olycksfallsförsäkringen och för trafikförsäkringen.

Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt skall kalendermånadsvis betala 1/12 av det belopp som fastställts i 1 §.

Försäkringsanstalterna skall före den 15 dagen varje månad betala förskott på premieinkomsten för olycksfallsförsäkringen till Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund och på premieinkomsten för trafikförsäkringen till trafikförsäkringscentralen. Social- och hälsovårdsministeriet förmedlar avgifterna till folkpensionsanstalten. Social- och hälsovårdsministeriet har rätt att då det förmedlar det i 1 § bestämda beloppet till folkpensionsanstalten debitera Olycksfallsförsäk-

ringsanstalternas förbunds och trafikförsäkringscentralens konton med ett belopp som motsvarar de betalda förskotten.

5 §

De avgiftsandelar som de i 4 § 1 mom. avsedda olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna har betalt i förskott justeras att motsvara den i 2 § bestämda fördelningen av avgiftsandelarna efter det att 1999 års försäkringspremieinkomster av olycksfalls- och trafikförsäkringen har fastställts genom bokslut.

Social- och hälsovårdsministeriet fastställer för varje försäkringsanstalt förskottet samt den slutliga avgiftsandelen. Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund och trafikförsäkringscentralen sköter uppbörden av de slutliga avgiftsandelarna enligt 1 mom. samt redovisningen av dessa till försäkringsanstalterna.

6 §

Närmare föreskrifter om verkställigheten av denna lag meddelas vid behov av social- och hälsovårdsministeriet.

7 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. Lagen gäller avgiften för 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 924

L a g**om ändring av 1 kap. 8 § sjölagen**

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjölagen av den 15 juli 1994 (674/1994) 1 kap. 8 § 2 mom., sådant det lyder i lag
 369/1995, som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden om fartyg

8 §

Fartygs sjövärdighet och säkra drift

manning, säkra drift och ledningsarrangemang i anknytning till en säker drift samt om fartygs besiktning bestäms genom förordning. Genom förordning bestäms även om fartygs personlistor och helikopter verksamhet på fartyg.

— — — — —
 Om fartygs konstruktion, utrustning, be-

— — — — —
 Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Trafikminister *Matti Aura*

Nr 925

Förordning om marin utrustning

Given i Helsingfors den 4 december 1998

På föredragning av trafikministern föreskrivs med stöd av 1 kap. 8 § 2 och 3 mom. sjölagen av den 15 juli 1994 (674/1994), av dessa lagrum 2 mom. sådant det lyder i lag 369/1995, 3 § 1 och 4 mom. lagen den 16 mars 1979 om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979), av dessa lagrum 4 mom. sådant det lyder i lag 589/1994, 9 § och 26 § 1 och 4 mom. sjötrafiklagen (463/1996) av den 20 juni 1996 samt 9 § radiolagen av den 10 juni 1988 (517/1988):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på utrustning som används ombord på ett fartyg, om det är fråga om

- 1) ett nytt fartyg, eller
- 2) ett existerande fartyg
 - a) som inte tidigare haft sådan utrustning, eller
 - b) om inte något annat föranleds av internationella konventioner, vars tidigare utrustning förnyas.

Denna förordning gäller sådan utrustning som nämns i bilaga A.1 till direktivet om marin utrustning.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *direktivet om marin utrustning* rådets direktiv 96/98/EG om marin utrustning,
- 2) *övervakningsmyndighet* sjöfartsverket och i fråga om radioanläggningars egenska-

per och tekniska konstruktion Teleförvaltningscentralen,

3) *internationella konventioner* 1966 års internationella lastlinjekonvention (FördrS 52/1968), 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss (FördrS 30/1977), protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983), 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981) samt därtill hörande protokoll och ändringar sådana de lyder den 20 december 1996,

4) *provningsstandarder* standarder som utarbetats av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), Internationella Standardiseringsorganisationen (ISO), Internationella eltekniska kommittén (IEC), Europeiska standardiseringskommittén (CEN), Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) och Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (ETSI) i enlighet med internationella konventioner samt resolutioner och cirkulär från Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), för att definiera metoderna för provning och provningsresultat, i den form som anges i bilaga A.1 till

direktivet om marin utrustning samt sådana de lyder den 20 december 1996,

5) *modul* metod för bedömning av överensstämmelse,

6) *fartyg* ett fartyg som omfattas av tillämpningsområdet för de internationella konventionerna, med undantag av krigsfartyg,

7) *nytt fartyg* ett fartyg som kölsträckts eller befinner sig på ett motsvarande byggnadsstadium den 17 februari 1997 eller senare, samt med

8) *existerande fartyg* ett fartyg som inte är ett nytt fartyg.

3 §

Krav på utrustningen

Utrustning som avses i denna förordning och som har installerats eller placerats ombord på ett finländskt fartyg sedan denna förordning har trätt i kraft skall uppfylla kraven i de internationella konventionerna och Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) resolutioner och cirkulär samt i internationella provningsstandarder enligt vad som bestäms i direktivet om marin utrustning.

Överensstämmelsen med kraven skall påvisas i enlighet med tillämpliga provningsstandarder och förfarandet för bedömning av överensstämmelse. I fråga om sådan utrustning för vilken både IEC- och ETSI-provningsstandarder anges, är dessa standarder alternativa och tillverkaren eller dennes ombud inom gemenskapen får bland de provningsstandarder som motsvarar varandra avgöra vilken av dem som skall användas.

4 §

Fri rörlighet för utrustning

Sådan utrustning som omfattas av denna förordning och som är försedd med märkning för överensstämmelse eller i övrigt överensstämmer med bestämmelserna i denna förordning, kan fritt släppas ut på marknaden samt installeras eller placeras ombord på ett finländskt fartyg.

5 §

Förfarande för bedömning av överensstämmelse

Förfarandet för bedömning av överensstämmelse utgörs av

1) EG-typkontroll (modul B) och, innan utrustningen släpps ut på marknaden och enligt det val som gjorts av tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen (bland de möjligheter som anges i bilaga A.1 i direktivet om marin utrustning) en av följande EG-försäkringar om överensstämmelse:

- a) överensstämmelse med typ (modul C),
- b) kvalitetssäkring av tillverkning (modul D),
- c) kvalitetssäkring av produkt (modul E), eller
- d) produktverifikation (modul F),
- 2) fullständig EG-kvalitetssäkring (modul H), eller

3) EG-verifikation av enstaka objekt (modul G), om utrustningen tillverkas individuellt eller i små kvantiteter och inte i serier eller i massproduktion.

6 §

Märkning för överensstämmelse

I denna förordning avsedd utrustning som uppfyller kraven i 3 § 1 mom. och som är tillverkad i enlighet med förfarandet för bedömning av överensstämmelse skall vara försedd med märkning som anbringas av tillverkaren eller dennes ombud inom Europeiska gemenskapen.

Märkningen skall anbringas på utrustningen eller dess märkplåt så att den är synlig under utrustningens hela förväntade livslängd. Om detta inte är möjligt eller försvårat med hänsyn till utrustningens beskaffenhet, skall den anbringas på produktens förpackning, på en etikett eller på ett informationsblad, som skall bevaras.

Annan märkning som utomstående kan förväxla med den märkning som avses i denna paragraf får inte anbringas.

Märkningen skall anbringas i tillverkningens slutfas.

7 §

Märkt utrustning och förhandskontroll

För användning i enlighet med denna förordning av utrustning som är försedd med märkning för överensstämmelse får inte uppställas sådana krav som gäller annan användning av utrustningen.

Övervakningsmyndigheten får på egen be-

kostnad vidta åtgärder för att utföra kontroller på sådan märkt utrustning som finns på marknaden i Finland och som ännu inte har installerats eller placerats ombord, för att säkerställa att den uppfyller de krav som uppställs i denna förordning.

Utan hinder av att utrustningen är märkt får övervakningsmyndigheten bedöma den utrustning som installerats eller placerats ombord på ett finländskt fartyg, om de internationella juridiska instrumenten kräver funktionsprov ombord under drift med hänsyn till säkerheten och för att förebygga föroreningar. Proven får inte innebära en upprepning av redan utförda förfaranden för bedömning av överensstämmelse. Utrustningens tillverkare, dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen eller den person som salufört utrustningen inom gemenskapen skall tillhandahålla de inspektions- eller provningsrapporter som övervakningsmyndigheten kräver.

8 §

Förbud och begränsningar

Om de i 10 § sjötrafiklagen (463/96) avsedda förbud eller begränsningar gällande marknadsföring och användning av utrustning som omfattas av denna förordning skall statsrådet omedelbart underrätta kommissionen och medlemsstaterna enligt direktivet om marin utrustning.

9 §

Olovlig märkning

Om en utrustning som inte överensstämmer med kraven är försedd med märkning för överensstämmelse, skall övervakningsmyndigheten vidta lämpliga åtgärder mot den som har anbringat märkningen. Övervakningsmyndigheten skall underrätta kommissionen och medlemsstaterna om de åtgärder den vidtagit.

10 §

Teknisk uppfinning

Övervakningsmyndigheten kan tillåta att sådan utrustning som skall anses vara en exceptionell teknisk uppfinning installeras eller placeras ombord på ett finländskt fartyg

även om den inte överensstämmer med kraven, om det genom provningar som inte gör skillnad mellan utrustning som tillverkats i olika stater eller på annat sätt kan fastställas att denna utrustning är minst lika effektiv som utrustning som uppfyller kraven på överensstämmelse. En radioanläggning får dock inte inverka menligt med hänsyn till kraven på radiofrekvensspektrum.

Övervakningsmyndigheten skall utfärda ett certifikat för utrustning som avses i 1 mom. Certifikatet, som innehåller tillstånd till att installera eller placera utrustningen ombord på fartyget under de villkor och bestämmelser som ingår i det, skall alltid förvaras tillsammans med utrustningen.

Övervakningsmyndigheten skall tillstålla kommissionen och medlemsstaterna närmare detaljer om en åtgärd som avses i 1 mom. tillsammans med rapporter från alla försök, bedömningar och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

Övervakningsmyndigheten kan vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att utrustningen är lika effektiv som det anges i 1 mom., om ett fartyg som är registrerat utomlands och som har sådan utrustning överförs till fartygsregistret i Finland.

11 §

Provdraft av utrustning

Övervakningsmyndigheten kan utan hinder av 3 § tillåta att utrustning som inte uppfyller kraven på överensstämmelse eller som är en sådan teknisk uppfinning som avses i 10 § installeras eller placeras ombord på ett finländskt fartyg under följande villkor:

a) för utrustningen har av övervakningsmyndigheten utfärdats ett certifikat som alltid skall förvaras tillsammans med utrustningen och som innehåller ett tillstånd att installera eller placera utrustningen ombord på fartyget under de villkor som nämns i certifikatet,

b) tillståndet är begränsat till en kort tidsperiod, och

c) fartyget har motsvarande funktionsduglig utrustning som uppfyller kraven på överensstämmelse och som är klar för omedelbar användning.

En radioanläggning får dock inte inverka menligt med hänsyn till kraven på radiofrekvensspektrum.

12 §

Exceptionella omständigheter

Om utrustningen på ett finländskt fartyg måste bytas ut utanför Europeiska gemenskapen och under exceptionella omständigheter, som skall motiveras för övervakningsmyndigheten, och om det av rimliga hänsyn till tid, dröjsmål eller kostnader inte är möjligt att installera eller placera utrustning som är EG-typgodkänd ombord, får annan utrustning installeras eller placeras ombord,

1) om den åtföljs av dokumentation som utfärdats av en erkänd organisation motsvarande ett anmält organ och om Europeiska gemenskapen med det land där den erkända organisationen är belägen har ingått ett avtal om ömsesidigt erkännande av sådana organisationer, eller

2) när det är omöjligt att tillämpa 1 punkten, om den dokumentation som åtföljer utrustningen har utfärdats av en stat som är medlem i Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) och som i egenskap av part i en internationell konvention skall iaktta Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) krav på utrustning, och om inte något annat följer av 2 mom.

Övervakningsmyndigheten skall genast underrättas om utrustning som avses i 1 mom. Övervakningsmyndigheten skall så snart som möjligt se till att utrustningen tillsammans med den tillhörande provningsdokumentationen uppfyller tillämpliga krav. En radioanläggning får dock inte inverka menligt med hänsyn till kraven på radiofrekvensspektrum.

13 §

Anmält organ

Statsrådet utser de organ som har rätt att verka som anmälda organ vid förfarandet för bedömning av överensstämmelse.

Organet skall uppfylla de krav som ställs på ett anmält organ. Mätteknikcentralen konstaterar organets kompetens innan det utses och kontrollerar åtminstone vartannat år att organet fortfarande uppfyller kraven. Organet skall tillställa Mätteknikcentralen de uppgifter den behöver för att kunna bedöma kompetensen.

Statsrådet kan återkalla sitt godkännande av ett anmält organ, om det inte längre uppfyller kraven i 2 mom.

Statsrådet sörjer för att kommissionen och myndigheterna i medlemsstaterna underrättas om att ett organ som avses i 1 mom. utses och om sådant återkallande som avses i 3 mom.

14 §

Vissa uppgifter som ankommer på övervakningsmyndigheten

Övervakningsmyndigheten skall, när den beviljar och förnyar säkerhetscertifikat, se till att utrustningen ombord på finländska fartyg överensstämmer med denna förordning.

Om ett nytt fartyg som seglar under ett sådant lands flagg som inte hör till Europeiska gemenskapen skall överföras till Finlands register, skall övervakningsmyndigheten vid överföringen säkerställa att fartygets utrustning är i ett sådant skick som överensstämmer med dess säkerhetscertifikat och att utrustningen uppfyller kraven i denna förordning eller motsvarar den utrustning som förutsätts i förordningen. Övervakningsmyndigheten skall för utrustning som bedöms vara likvärdig utfärda ett certifikat som skall åtfölja utrustningen och som innehåller tillstånd att installera eller placera utrustningen ombord på fartyget under de förutsättningar som nämns i tillståndet.

Om utrustningen ombord på det fartyg som skall överföras inte bär märkning för överensstämmelse eller om övervakningsmyndigheten inte anser den vara likvärdig utrustning i enlighet med 2 mom., skall övervakningsmyndigheten förordna att utrustningen byts ut.

Övervakningsmyndigheten skall se till att radioanläggningarna ombord på det fartyg som skall överföras inte inverkar menligt med hänsyn till kraven på radiofrekvensspektrum.

15 §

Närmare föreskrifter

Vederbörande ministerium kan vid behov meddela närmare föreskrifter om verkställigheten av denna förordning.

Sjöfartsverket meddelar närmare föreskrifter och anvisningar om sådan utrustning som avses i denna förordning, förfarandet för bedömning av överensstämmelse, kraven på

anmälda organ och märkning för överensstämmelse.

Teleförvaltningscentralen kan meddela närmare föreskrifter och anvisningar om radioanläggningars egenskaper och tekniska konstruktion.

16 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 ja-

Helsingfors den 4 december 1998

nuari 1999. Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Utrustning som avses i denna förordning och som har tillverkats före den 1 januari 1999 kan under två år efter sagda dag installeras eller placeras ombord på ett finländskt fartyg, om utrustningen har tillverkats i enlighet med de metoder för typgodkännande som gällde i Finland före den 20 december 1996.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Trafikminister *Matti Aura*

Nr 926

Förordning**om de stater som avses i 2 § 3 mom. lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund**

Given i Helsingfors den 4 december 1998

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till finansministeriets verksamhetsområde bestäms med stöd av 2 § 3 mom. lagen den 16 december 1994 om beskattning av delägare i utländska bassamfund (1217/1994):

1 §

De stater som avses i 2 § 3 mom. lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund är:

Argentina, Australien, Belgien, Brasilien, Bulgarien, Canada, Danmark och Färöarna, Egypten, Estland, Filippinerna, Frankrike, Förenade konungariket, Förenta staterna, Grekland, Indien, Indonesien, Island, Israel, Italien, Japan, Kina, Kroatien, Lettland, Litauen, Luxemburg, Marocko, Nederländerna, Norge, Nya Zeeland, Polen, Republiken Korea, Rumänien, Ryssland, Slovakien, Slovenien, Sri Lanka, Sverige, Sydafrika, Tanza-

nia, Thailand, Tjeckien, Turkiet, Tyskland, Ukraina, Ungern, Zambia och Österrike.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 15 december 1998.

Denna förordning tillämpas vid beskattningen för 1998.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 30 december 1997 om de stater som avses i 2 § 3 mom. lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund (1392/1997).

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Minister *Jouko Skinnari*

Nr 927

Förordning om ändring av narkotikaförordningen

Given i Helsingfors den 4 december 1998

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till social- och hälsovårdsministeriets verksamhetsområde
upphävs i narkotikaförordningen av den 30 december 1993 (1603/1993) 7 § och
ändras 3 § 2 mom., 4 § 4 mom. och 6 § 1 mom. som följer:

3 §

Importtillstånd

Importtillståndet för narkotika som nämns i förteckningarna I — IV i konventionen angående psykotropiska ämnen (FördrS 60/1976) skall dessutom överensstämma med ett formulär som fastställts av Förenta Nationernas ekonomiska och sociala råds kommission för narkotika.

4 §

Exporttillstånd

Exporttillståndet för narkotika som nämns

Helsingfors den 4 december 1998

i förteckningarna I — IV i konventionen angående psykotropiska ämnen skall överensstämma med ett formulär som fastställts av Förenta Nationernas ekonomiska och sociala råds kommission för narkotika.

6 §

Befrielse från tillståndsplikt

Beredningar som nämns i förteckning III i 1961 års allmänna narkotikakonvention är befriade från tillståndsplikten för import och export av narkotika.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 928

Handels- och industriministeriets beslut**om ändring av den avgiftstabell som utgör bilaga till handels- och industriministeriets beslut om patent- och registerstyrelsens avgiftsbelagda prestationer**

Utfärdat i Helsingfors den 3 december 1998

Handels- och industriministeriet har
 ändrat 5, 9 och 10 § i den avgiftstabell som utgör bilaga till handels- och industriministeriets beslut den 28 december 1995 om patent- och registerstyrelsens avgiftsbelagda prestationer (1782/1995), av dessa lagrum 5 § sådan den lyder i beslutet av den 28 februari 1996 (123/1996) samt 9 och 10 § sådana de lyder i beslutet av den 15 augusti 1997 (797/1997), som följer:

5 §		för varje klass utöver	
<i>Varumärkesärenden</i>		den första	600 mk
Avgift för ansökan om registrering av varumärke	1 000 mk	Avgift för förlängning av tid som utsatts enligt 19 § varumärkeslagen	280 mk
Avgift för förnyelse av registrering	1 100 mk	Avgift för ansökan om ändring i registrerat märke	230 mk
Avgift för förnyelse av registrering, om ansökan lämnas in sedan registreringsperioden har gått ut	1 300 mk	Avgift för anteckning i varumärkesregistret, för varje anteckning	230 mk
Avgift för ansökan om registrering av kollektivmärke	1 400 mk	Framställs anhängan om ändring i registrerat märke eller om annan anteckning som skall göras i varumärkesregistret i samband med ansökan om förnyelse av registrering av varumärke, uppbärs avgiften för anteckningen nedsatt med 50 %.	
Avgift för förnyelse av registrering av kollektivmärke	1 600 mk		
Avgift för förnyelse av registrering av kollektivmärke, om ansökan lämnas in sedan registreringsperioden har gått ut	1 700 mk	Avgift för sökande av ändring	870 mk
Tilläggsavgift:		Prioritetsintyg	52 mk
klassavgift vid registrering, för varje klass utöver den första	400 mk	Diarieintyg	48 mk
klassavgift vid förnyelse,		Bestyrkande av riktighet	48 mk + 5 mk/sida
		Registerutdrag	70 mk

Avgift för mottagande av en ansökan om gemenskapsvarumärke	250 mk	nedsättning av reservfonden eller om nedsättning av överkursfonden	2 150 mk
Avgift för mottagande av en internationell varumärkesansökan	750 mk	Utdrag, intyg och kopior:	
Begäran om att en nationell registrering skall ersättas med en internationell registrering .	300 mk	Utdrag ur handelsregistret	60 mk
		Registreringsintyg	90 mk
		Manuellt sammanställt historieutdrag	110 mk/timme
		Diarieintyg	25 mk
		Övriga intyg som baserar sig på handelsregistret	110 mk/timme

9 §

Handelsregisterärenden

Behandlingsavgifter för handelsregisteranmälningar:		Bolagsordning, bolagsavtal, stadgar, föreningsordning	60 mk
Enskild näringsidkarens grundanmälan	350 mk	Boksluts- och balansärenden	
Öppet bolags och kommanditbolags grundanmälan	700 mk	Kopia av bokslutshandlingar (för en bokslutsperiod)	60 mk
Annan näringsidkarens grundanmälan	1 500 mk	Intyg över att bokslutshandlingar har lämnats in	25 mk
Ändringsanmälan som gäller ändring av aktiebolags bolagsordning, andelslags, sparbanks, bostadsrättsförenings och försäkringsföreningens stadgar, ändring av öppet bolag, kommanditbolag eller andelslag till aktiebolag och ändring av förening som idkar ekonomisk verksamhet till andelslag	1 500 mk	Användning av ADB-system	
Annan ändringsanmälan	250 mk	Anslutningsavgifter:	
Registrering av bifirma	350 mk/namn	Användarkoder 1	500 mk
		" 2—10	250 mk/st
		" 11—	100 mk/st
Fusions- och delningsärenden		Ibruktage av användarkod på nytt	250 mk
Anmälan om fusions- och delningsplan	1 500 mk+ 250 mk/följande bolag	Användningsavgifter:	
Anmälan om ändring av fusions- eller delningsplan	250 mk/bolag	Förfrågning	2 mk
Ansökan om verkställande av fusion eller delning	1 500 mk+ 900 mk/följande bolag	Firmaförfrågning	1 mk
Anmälan om verkställande av fusion eller delning	250 mk/bolag	Informationsåtervinning från handelsregistret i maskinläsbar form	80 000 mk/år
Övriga ansökningsärenden		Mikrofilmer:	
Ansökan om nedsättning av aktiekapitalet, om nedsättning av uppskrivningsfonden, om ändring av bolagsformen, om vinstutdelning, om		Handelsregistrets grundkartotek	18 000 mk
		Kort för upprätthållande av handelsregistret	6 400 mk/år
		Handelsregistrets alfabetiska firmaindex	3 800 mk/år
		Bokslutshandlingar jämte index för åren 1976—1980	10 000 mk
		Bokslutshandlingar jämte index för åren 1981—1998	8 000 mk/år
		Bokslutshandlingar jämte index för åren 1999— (inkl. 20 000 bokslut)	12 000 mk/år
		Tilläggsavgift för varje överskridet antal om 10 000 bokslut	5 000 mk
		Avgift för sökande av ändring: I ärenden som gäller anmälan som gjorts till handelsregistret	870 mk

Nr 928

Bestyrkande av riktighet	48 mk+ 5 mk/sida	Sammanslagning av inteckningar	1 100 mk
10 §		Ändring av inteckningars inbördes prioritetsordning . .	1 100 mk
<i>Företagsinteckningsärenden</i>		Dödande av inteckning	100 mk
Intyg		Anmälan om innehavare av pantsskuldbevis	150 mk
Diarieintyg	50 mk	Anmälan om utsökning av avgift	150 mk
Gravationsbevis	150 mk	Ansökan om delning av en inteckning i samband med att ett företag delas	3 000 mk
Annat bevis som grundar sig på företagsintecknings- registret	150 mk	Anmälan om att inteckningarna kvarstår i ett bolag som delas	300 mk
Ansöknings- och anmälnings- ärenden		Konvertering av inteckningens myntenhet	200 mk
Inteckningsansökan	560 mk		
Påtagande av ansvaret för inteckning	1 100 mk		
Utvidgning eller inskränkning av fastställd inteckning	1 100 mk		

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 3 december 1998

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

Regeringsråd Timo Pekkarinen